

Nova studija evropskog udruženja za Plastičnu reciklažu pokazala je da je moguće dostići željeni cilj od 65% prerađene plastike u EU do 2025. godine. Dokument sadrži i niz mera i instrumenata neophodnih za postizanje ovog procenta reciklaže koja bi u značajnoj meri doprinela održivoj životnoj sredini, socijalnom i ekonomskom boljitku. Predložene mere su, između ostalog, fokusirane na poboljšanje kvaliteta i kapaciteta sortiranja odbačene plastične ambalaže širom EU. Dodatna mera, kao što je Dizajn reciklaže, će povećati mogućnosti tog procesa na tržištu i pomoći da se smanje troškovi sortiranja i same reciklaže.

Ove mere će na kraju dovesti do povećanog kvaliteta proizvoda od recikliranog materijala i time povećati poverenje potrošača u te proizvode. Taj skup mera treba dopuniti snažnom komunikacijom u vezi sa vrednošću plastike i sa zakonodavstvom koje bi povećalo korišćenje recikliranih materijala.

U studiji se naglašavaju koristi u zaštiti životne sredine, kao i socijalne i ekonomske dobrobiti koje se postižu povećanjem procenta reciklaže.

Zamenom originalne recikliranom plastikom štedi se 80% emisije CO₂, otvara 115.400 novih radnih mesta i omogućava dodatnih milijardu evra ekonomske dobiti. Predložene mere i prateći povoljni efekti su jasan pokazatelj zašto bi zakonodavci morali što snažnije da prate ambiziozne ciljeve kako bi omogućili cirkulaciju plastike.

Srbija je 2009. donela niz zakona i mera kojima se reguliše zaštita životne sredine, ali u praksi još nije dostigla evropske standarde. Nedovoljan je broj kontejnera za odevanje otpada, a i edukacija populacije i podizanje svesti o štetnosti plastike i drugih materijala, kao i koristi od njihovog skupljanja i recikliranja još je daleko od standrada u većini zemalja EU.

Kad je reč o plastičnoj ambalaži u Srbiji, zabrinjavajući je podatak da se svakodnevno potroši sedam milona plastičnih kesa, ili 2,5 milijardi godišnje, a od tog broja većina završi u reci ili na ulici umesto u kontejneru ili kanti za smeće. Ove kese predstavljaju veliki ekološki problem, jer se u prirodi razgrađuju na toksične supstance koje mogu dovesti do kontaminacije zemljišta ili vode, jer nisu biorazgradive.

“Ako imate 2,5 milijardi kesa godišnje, vi možete tri Srbije da prekrijete tim plastičnim smećem, a da ne govorim i o ostalom đubretu. Tako da dajemo te konkretne podatke da se ljudi zamisle - da vide koliko je to negativno”, rekla je za N1 televiziju Jovana Lukić, direktorka SBB fondacije.

Koliko su obične kese opasne po životnu sredinu govori podatak da se samo jedna bačena plastična kesa razgrađuje od 400 do 1.000 godina i veoma je štetna po zdravlje ljudi kao i za morski svet.

“One su polietilenskog tipa, to je polimer makro-molekul koji je nepoželjan u životnoj sredini, koji se teško razgrađuje ili se uopšte ne razgrađuje i sa te strane je štetan, a štetan je i sa tog aspekta što njegovo uništavanje može da proizvede sastojke koji su opasni po životnu sredinu”, navodi profesor na Hemijskom fakultetu, dr Branimir Jovančićević.”

Nasuprot plastičnim kesama, postoje eko-kese koje se prave od materijala koji je 100% razgradiv i koji u potpunosti može da se reciklira i nije štetan za zdravlje ljudi i za životnu sredinu”, kaže Snežana Sremac, stručnjak za životnu sredinu.

Neki trgovinski lanci, po rečima prodavaca, koriste biorazgradive plastične kese.

Da nismo jedini koji plastikom zagađuju sredinu u kojoj žive, govori i podatak da je u Tihi okean bačeno više od 3.000.000 plastičnih kesa, a 46.000 prekriva svaku kvadratnu milju okeana. Više od 100.000 morskih sisara godišnje umre od gutanja plastičnih kesa. Od tog zagađenja ugine više od milion okeanskih ptica.

“Nasuprot plastičnim kesama, postoje eko-kese koje se rade od materijala koji je sto posto razgradiv i koji u potpunosti može da se reciklira i nije štetan za zdravlje ljudi i za životnu sredinu”, kaže Snežana Sremac, stručnjak za životnu sredinu.

Izvor: euractiv.rs